

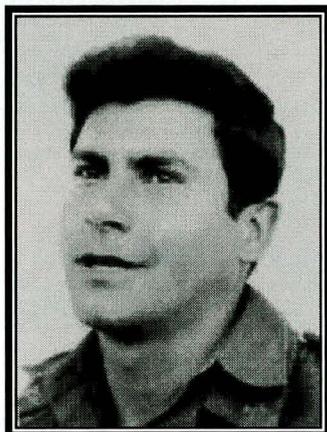

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מפקח יעקב גור ז"ל

בן שושנה ופנחס
נולד בירושלים
בתאריך י"ז באלול תשי"ב, 7/9/1952
התגורר בירושלים
התגייס בספטמבר 1977
שרת במשטרת ישראל
נפל בעת מילוי תפקידו
בתאריך י"ז בכסלו תשל"ח, 27/11/1977
נקבר בהר הרצל

אזור: ב חלקה: 9 שורה: 6 קבר: 1
הותיר אישה, בן, הורים ושלוש אחיות

בן 25 בנפלו

קורות חיים

יעקב נולד בי"ז באלול תשי"ב, ילד רביעי להוריו - פנחס ושושנה גולדווסר - ואח צעיר לשלוש אחיותיו. ילדותו עברה עליו בירושלים, בין הסמטאות הקרירות, מוצלות האורנים, ובתי האבן הישנים והיפים של המושבה הגרמנית. ילד חמוד, פיקח, מתולתל שיער-ערמוני, שעניו החומות צוחקות תמיד ומוחו עסוק בתכנון תעלול כלשהו.

יעקב גדל בבית דתי. אביו היה מנהל בית ספר ממ"ד 'נווה יעקב' בקטמון ואמו מורה. הילד התחיל את לימודיו בביה"ס 'נווה יעקב' ואחר כך למד בבתי הספר 'חורב' ו'לדוגמה-בנים'. את עיקר מרצו הקדיש לנושאים המועדפים עליו: טיפוס על עצי התות בשכונה, רכיבה על אופניים ברחוב עמק רפאים, טיולים בכל פינות העיר, משחקים עם חבריו הרבים בשכונה; כילד בבית ספר יסודי וכנער, הקדיש זמן רב לעיסוק בספורט. הוא היה שחיין מצוין - השתתף בהצטיינות בתחרויות נבחרת הנוער בירושלים וסיים קורס למצילים בבריכת ימק"א; ייצג את בתי הספר שבהם למד בכל תחרויות הספורט העירוניות וזכה בתעודות הצטיינות באתלטיקה.

כשנכנס לביה"ס התיכון 'מעלה' - בכיתה ט' - הצטרף לשבט 'משואות'

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בצופים הדתיים, ונעשה פעיל מאוד בגדוד 'הגליל'. כאן דבק בו כינויו - "גולדה" - ושמו המקורי כמעט נשכח. הוא וחברו הטוב אבנר גבורין היו צמד שהתבלט גם בארגון אירועי הגדוד, במסיבות ובהצגות: החל מטקסי "א באדר לשבט 'משואות' ועד לסתם בידור ספונטני, מצחיק עד דמעות, תוך חיקויים, העמדת מערכונים קצרים ואלתור תלבושות ותחפושות. בתקופת לימודיו בתיכון הרבה גם לצאת לטיולים בארץ. השנים היו אז שנות התקווה והשקט שלאחר מלחמת ששת הימים ו'גולדה' וחבריו טיילו בכל הוואדיות, הצוקים, הכפרים העתיקים, ביהודה, שומרון ובנגב. יעקב אהב להנציח אנשים ונופים במצלמתו. עשרות רבות של צילומים נותרו באלבומיו המסודרים בקפידה. הוא סלד ממסגרות נוקשות ופורמליות, אך כשהתעניין בטיסה, במטוסים ובחיל האוויר, השקיע את מרצו וזמנו ללימוד יסודי של הנושא. הוא סיים קורס ג'ני-ע-אוויר לנוער, היה חתום על 'בטאון חיל האוויר', ולא החמיץ הזדמנות לצלם מטסים ומפגני טיסה במצעדי יום העצמאות ובאירועים שונים. במלחמת ששת הימים, כאשר ירושלים הופגזה ואנשי הג'א ארבו להולכי רגל תמימים בכל הרחובות, רץ יעקב ברגל מבית ספרו שבקריית משה עד הבית במושבה הגרמנית, וכשהגיע הביתה מרוצה, טיפס מיד על הגג לצפות במטוסים.

ביולי 1970 התגייס יעקב לנח"ל המוצנח, יחד עם כל חברי גרעין 'הגליל'. חודש לאחר גיוסם נהרגו שלוש מבנות הגרעין במושב רמת מגשימים בגולן. יעקב יצא לקורס מ"כים, הדריך טירונים, המשיך לקורס קצינים וסיים בהצטיינות: הרמטכ"ל, בר-לב, ענד לו את דרגתו. הוא שירת כמפקד מחלקה וכסמ"פ (סגן מפקד פלוגה) בגדוד 50 בצנחנים, ובמהלך שירותו השתתף בפעולות שגרתיות ואף מיוחדות. מלחמת יום הכיפורים תפסה אותו במוצב ליד רפיד בדרום רמת הגולן, עם פלוגתו. תוך שעות אחדות היה המוצב בשטח שנכבש ע"י הסורים. החיילים השיבו אש, חלקם נפצעו, חלקם נהרגו. 'גולדה', שערב קודם עבר לפני התיבה ב'כל נדרי', ניסה ליצור קשר במשך שעות ארוכות עם מפקדת הגדוד. לאחר יומיים הצליחה מחלקת שריון להגיע אל המוצב ולפנות את החיילים. 'גולדה' וחייליו עברו לסיני ונלחמו בגדה המזרחית והמערבית של התעלה עד להפסקת האש. במלחמה נפלו חברי גרעין נוספים, ביניהם ידידו אבנר יעקב השתחרר מהצבא ב-1974, אך המשיך בשנים שלאחר מכן לשרת כסמ"פ וכמ"פ בגדוד צנחנים במילואים. פקודיו וחבריו הרבים זוכרים אותו כקצין כריזמטי, אחראי, מסור מאוד, מקפיד על פרטים, חרד לחיי אדם, מארגן מצוין וחבר נאמן ואהוב. הוא הקים ביחד עם חברו, חברת

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שמירה למוסדות.

ב-1975 נשא יעקב לאשה את אינה (לבית אלמן) - חברתו מהגרעין - והזוג עבר לבאר שבע. שם למד יעקב הנדסאות-תעשייה ואינה עבדה כמתכנתת. בחופשות המעטות, בין לימודים, עבודה ומילואים, טיילו ברמת הגולן - שם הקים הגרעין את היישוב 'אבני אית"ן', או ביקרו בירושלים אצל משפחותיהם ואצל ההורים השכולים של חבריהם שנפלו. בנם איתמר נולד ב-1976, ועם סיום הלימודים עברו לדירה חדשה בירושלים, בתלפיות.

באותם הימים הקימו במטה הארצי של המשטרה את יחידת החבלה ותכננו להוסיף ליחידה מחלקת מחקר. כמה מחברי הגרעין נמשכו לאתגר והתגייסו למחלקה'. גולדה' הצטרף בספטמבר 1977 והיה מיועד לפקד על מחלקת המחקר. הוא חש שהוא תורם את מיטב ניסיונו ואת הידע שלו למקום הנכון. בחודשים המעטים שבהם שירת ביחידה השתתף במספר מבצעים ובין השאר נכלל בין שומרי ראשו של נשיא מצרים סאדאת בביקורו הראשון בישראל.

בשבת נאה אחת בתחילת כסלו תשל"ח, חגגה המשפחה את יום הולדתו הראשון של איתמר. למחרת, ב-27.11.1977, יצא יעקב עם מפקד יחידת החבלה, עדין ד', ועם צוות, לניסוי בסוגי חומר נפץ ומטעני חבלה באתר במעלה אדומים. בשעת לפני הצהרים התפוצץ מטען צינור; יעקב ועדין נהרגו.

בן עשרים וחמש היה כשנשאו אותו אל מקום מנוחתו במרומי הר הרצל. אורנים וברושים מצלים על מצבתו, הנשקפת אל העיר אשר כל כך אהב ואל מרחבי ההרים שבהם טייל.